

РЕШЕНИЕ

№ 7366

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9325** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], чрез процесуалния представител Д. Ц., против РЕШЕНИЕ № 20067922 от 16.03.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 97-ми състав по НАХД № 17525/2018 г., с което е отменено Наказателно постановление № 329930/2018/27.02.2018 г., издадено от Заместник кмет на Столична община, с което на П. Р. В., ЕГН: [ЕГН] за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал. 3 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 лв. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните правила. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява, не изпраща представител.

Ответникът – П. Р. В., редовно уведомен се явява лично, и моли съда да отхвърли като неоснователна касационната жалба.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е установил, че на 04.02.2018 г., в [населено място], в Автобус 64, след спирка МС „В.“ с посока: „Зоопарка“, П. Р. В. е пътувал без редовен превозен документ и е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор. В тази връзка на П. Р. В. е съставен АУАН № [ЕГН]/04.02.2018 г., връчен му лично на същата дата. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП № 329930/2018/27.02.2018 г., с което на П. Р. В., ЕГН: [ЕГН] за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО е наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 лв. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО /отм./.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че материалноправните характеристики на посочените като нарушени разпоредби от НРУПОГТТСО (отм.) предполагат данните за нарушение да се потвърждават от събраните по делото гласни доказателства. Прието е още, че са налице основания за отмяната на наказателното постановление, тъй като при неговото издаване са допуснати съществени нарушения на производствените правила, довели до ограничаване възможността на наказаното лице да реализира своята защита.

Настоящият касационен състав намира решението на СРС за правилно.

Споделят се изводите на СРС, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Хипотезите на

б. „а“, б. „б“ и б. „в“ на чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО уреждат отделни, самостоятелни задължения на пътниците в обществения градски транспорт, неизпълнението на всяко едно от които би обусловило извършване на административно нарушение, като в случая не е ясно което точно задължение е нарушено. Това създава неяснота за какво точно е санкциониран жалбоподателят, което от своя страна съществено нарушава правото му на защита. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Следователно налице е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като то накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Последното само по себе си е основание за отмяна на процесното НП.

На следващо място, обаче, следва да се посочи, че е налице противоречие между Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ и ЗАвтПр, поради което НП неправилно е издадено на основание Наредбата. Съгласно нормата на чл. 101 от ЗАвтПр, в редакцията му към датата на извършване на нарушението, пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, какъвто е автобусът, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 10.00 лв. до 50.00 лв. – за превози по общинските транспортни схеми; петдесет лв. – за междуселищни превози; триста лв. – за международни превози. Санкцията за пътуване без билет е предвидена в закон. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтПр не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид – „глоба“. Противоречието между закон и подзаконов акт обуславя отмяната на НП издадено за нарушение по наредба на СО /НРУПОГТТСО/, противоречаща на ЗАвтПр - чл. 15, ал. 3 от ЗНА. ЗАвтПр е относим и към превозите по общинските транспортни схеми, тъй като превозът на пътници е изрично посочен в чл. 1, т. 1 от същия. В този смисъл, предвид разпоредбите на ЗНА, приложим е законът, а не подзаконовият нормативен акт.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 97-ми състав е правилно и законосъобразно, и като такова следва да се остави в сила, а касационната жалба оставена без уважение.

Страните в настоящето производство не претендират разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20067922 от 16.03.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав по НАХД № 17525/2018 г., с което е отменено Наказателно постановление № 329930/2018/27.02.2018 г., издадено от Заместник кмет на Столична община, с което на П. Р. В., ЕГН: [ЕГН] за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО е наложено

административно наказание глоба в размер на 200.00 лв. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО /отм./.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.